Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Vocabularius iuris utriusque

[Nürnberg], 4. Sept. 1481

R

urn:nbn:de:bsz:31-319946

Visual Library

¶ Quincūs eſt ps aſſis ꝯſtās ex .v. vncijs. et nō dicitur reſpectu totiꝰ aſſis qꝛ nec multiplicatus nec duplicatus reddit ſuū totum. inſti. de he. inſti. §. hereditas. in glo.
Quirites ſunt romani ſic dicti a qrino. i. romulo eoꝝ rege ſic dicto. a quiris id eſt haſta.
Quiſquilie dicunṫ ſordes domꝰ mundate q̄ ſcobis eijciūtur .ſ. lapides folia ſtramēta pulueres oſſa.
Quis vel qui. reſtringit p̄cedentia etiā qn̄qꝫ declarat. vt no. in. l. j. C. de ſum. tri. ⁊ fi. ca. ⁊ refert aliqn̄ antecedens in genere. C. de iniur. l. dn̄ū ſicut et aliꝰ. iuxta illud. ⁊ alij duo nequā. Et q ē relatiuū ſubſtātie. C. de ſen. que ꝓ eo q̄ intereſt l. j. vbi glo. C. de ſum. tri. l. j. in glo.
Quilibet eſt diſtributiuum. vt no. ff. de duo. re. l. duos reos. ⁊ aliquando poniṫ ꝓ aliquis. vt in .c. de homine. de cele. miſ.
¶ Quod iuſſu actio. re. ſ̄. actio.
Qd metus cauſa. Re. ſ̄. actio.
Qd vi aut clam.
Quoꝝ bonorū. re. ſ̄. de interdictis.
Quorum legatorum.
Quo ē idem qd ꝓut. C. de pe. l. ſi qs ī metallo.
Quondā poteſt ſignificare tria tpa. preſens. p̄teritū. et futuꝝ. vt no. p glo. in. l. nec emptio. §. fi. ff. de cōtrahen. emp. et. ca. cum olim. in prin. de offi. dele. c. ex pte de fo. com. vbi diciṫ. quōdā regina. et ſm veriorē viā ſignificat pn̄s tēpus in. c. ex pte palle. qꝛ regia diceṫ donec nubit inferiori. vt ibidem in glo. fi. in fi. Itē dicit bar. in l. j. ff. de no. op. nū. ſi tabellio ponat in inſtrumēto. M. quondam filius. P. licet priuat. tn̄ inſtrumentū p verbū quondam non viciatur. de q̄ p ſpe. in ti. de inſtru. edi. §. reſtat. ad fi. vnde. oliiam dudum quondam tria tpa ſeruat. Tempꝰ preteritum preſens ſignatqꝫ futurum.

Ratio ſm azo. de

eden. eſt ſcriptura cauſa negatōis mutue edita de datis et acceptis. ſecus ſi ibi continetur de pignore tm̄. vel de mādato tm̄. vl' de ꝯſtituta pecunia tm̄. Aliter capitur ratio dū dicitur rationē eſſe reddendā de omnibus. ar. de reſcrip. ſi quando. in ver. rationabilem cauſam. quia teſtis non valꝫ niſi cauſam ſui dicti reddat ſi queratur ab eo. iij q. j. in p̄miſ. tunc em̄ ſumitur ratō ꝓ cauſa. ſimiliter ibi. quod ratione caret extirpare neceſſe eſt vt. xlviij. di. coꝛ epiſcopi. etiam prelatus debet eſſe paratus rationem reddere omni poſcenti. §. ecce. in fi. xxxvj. di. et in. l. ſiquis. §. ſed interdū. ff. de re. et ſum. fu. et intelligitur illud dictum ſi poteſt. quia per impotentiam quandoqꝫ non eſt omnium reddenda ratio. ff. de le. l. non omniū et precipue in arbitrarijs. vt quod ſpe. intitulat de teſt. in ſingulari. hoc gre. ix. de teſtib ſm Io. an. ergo dicitur. ſic volo ſic iubeo ſit pro ratiōe voluntas.
Ratiocinia ſunt rationū redditiones ad quas aliquis obligatur ex adminiſtratione reipublice vel priuate quam geſſit. vn de publica ſicut illa quibus obligātur officiales curie ex adminiſtratione aliqua ad rempublicam pertinentem vt in. l. officialis. C. de epi. et cle. priuata autē ſunt illa quibus obligant aliqui ex adminiſtratione rerum pertinentium ad priuatos. vt tutores curatores vel procuratores. gaſtaldiones ⁊ baiuli aliquorū vnde obligatus ad ratiocinia eſt ad rationem reddendam alicui aſtrictus.
Rancor eſt vicium carnis ſicut mucor panis et acor vini. vnde dicitur caro ranceſcit vel rancida eſt.
Raptor rerū dicitur ille qui bona aliena vi rapit et aperte. ff. ne quis eum qui in ius. l. ſed eximendi. et ſic etiam eſt raptor hominū et marie mulierum.
Raptor et fur ex animo dicuntur. inſti. vi bo. rap. glo. iiij.
Raptus. tus. tui. dicunṫ rerum. vt. ff. de incen. rui. nau. per to. et hominū. vt. C. de rap. vir. vl' vi. l. vnica. licet quidam teneāt ꝯtra primum. et loquitur ſolum de mulieribus raptis a viris nō de mulieribus rapientibus viros. ff. de le. l. ita ſcriptum in prin. qꝛ non ē eadē ratio viri et mulieris. nam maior caſtitas requiritur in femia q̄ in viro. C. de nup. l. a caligato. et ꝓbatur. ff. de ritu nup. l. palā. §. q in adult. et qd ibi no.
Rapia ē violēta receptio rerū. vt in. l. j. C. vi. bo. rap. ſed raptus ꝓprie ē violenta receptō mulierum ſm goff. ar. l. j. §. ſciendum. et. §. ſe. ff. de ſepa. et. l. filiuſfamilias. ff. ad mace. et. C. de iur. domi. impe. l. iij. et. ff. de eo quod cer. lo. l. j.
Ratihabitio retrotrahitur ⁊c. c. ratihabitionē de re. iur. li. vj. et h̄ ē verū ſi ſit tale factū qd ab initio mandari potuit. et is cōcedere qui ratum habuit. aliter nō. vt in. c. ſignificauit de regu. et tran. ad rel'. ⁊. c. cum virum. Et ē duplex ratihabitio. quedam tacita et quedā expreſſa. in. l. vero. in fi. ff. de ſolu. C. ad macedo. l. fi. ⁊. ff. ꝺ iudi. l. j.
Rational' ceſaris. idem eſt quod procurator ceſaris. a rationibus gerendis ſic dictꝰ. vide con ſti. gre. C. de ra. op. pub.
¶ Receptatores dicūṫ qui aliquos receptant. et vt frequentius ſonat in malū. ſunt em̄ illi qui fures raptores et ceteros malefactores recipiūt vt. C. de his qui latro. l. j. et. ff. de recep. l. j. ſine quib latere non poſſunt. vt in. c. ſic ait. ꝺ here. vbi hereticoꝝ receptatores anathematizanṫ.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

ß receptores ſm Inno. dicunt͛ aduocati. in. c. ex parte de poſtu.

Recuſatio ſm ſpe. co. ti. ē iuriſdictiōis vel audientie cā ſuſpitiōis ꝓpoſita declinatio. vt. C. de iud. l. apertiſſimi. et dic vt no. ibi ⁊. ff. de li. cau. in l. fi. ⁊. C. de iu. do. l. q̄ cē. de fo. ꝯpe. ſi qo. ⁊ melius. de ap. c. ij. in glo. ij. ⁊ fit vſqꝫ ad. xx. dies ſm leges. vt. C. de li. ꝯte. aūt offerat͛.

Recta linea aſcendēs ſunt. pr̄ auus ꝓauus abauus attauus tritau⁹. ſicut in femininis lineā dicimus matreꝫ auiam ꝓauiā abauiam.

Recta linea deſcendens ſunt. filius filia nepos neptis ꝓnepos ꝓneptis abnepos.

Reciſiue. i. breui⁹. c. cū ſit romana. de ap.

Reciſoria actio. re. s̄. actio. reciſ.

Recte notat iuſticiā ſicut rite ſolennitateꝫ. ff. de inoff. teſ. l. ij. ī glo. ⁊ ſic ſtat aliqd actū eē rite videlicet ſm ordinem vel ſolennitatē iuris. qd̓ tn̄ nō eſt actū recte. ſcꝫ ſm iuſticiam equitatem. vt no. in cle. fi. de ap. ⁊ no. in. c. qm̄ cōtra. d̓ ꝓba. et ē glo. in. l. iuſte poſſidet͛. ff. de acqui. poſ.

Rector eccie parrochial̓ hꝫ tātū ius in eccleſia ſua. q̄ntū habet p̄latus in eccia collegiata. vt in c. vl. de lo. et ꝯduc. in glo. d̓. expelli potuiſſet. q̄ ē ſingularis. et dn̄s anto. de butrio dicit eā alibi nō repire in toto corpe iuris.

Rector vniuerſitatis in ytalia. ē ꝯpetēs ī declarādo capitaneū ciuitatis piurꝫ ſm lu. d̓ ro. ī ſingularib⁹. licet qdeꝫ igrantes de hoc dubitēt ſm eundē. ß dubitare nō dn̄t. q2 lex punit piurū. ḡ iudex ſecularis pt̄ declarare piurꝫ. l. j. ff. ad ꝑpil.

Recontrahit͛ obligatio ꝑ traditiōem rei ab altera pte certo pacto. inſti. q. mo. re. ꝯtra. ob. per totum.

Recōuentio vt fiat in crimialib⁹ diſtinguit͛ aut reus accuſatus ſubiecit crimē ꝯtra ſuū accuſatorem in modū exceptiōis. aut in modū accuſationis. Si in modū excep. tūc excipiēs audiet͛. c. cū dilectus. de or. cog. Si in mod̓ accuſationis obijcit vel recōuentiōis. tūc aut nomē rei delati eſt ſcriptum in matricula coꝝ aut nō. primo caſu pt̄ recuſare accuſatorē. niſi ſuā vel ſuoꝝ ꝓſequeretur iniuriā. ſcd̓o d̓o caſu aut reus vult ſuum accuſatorē recōuenire de maiori crimie ⁊ pt̄ aut de pari crimie. vel minori et nō pt̄. vt ꝓbat͛ iij. q. xj. neganda. ⁊. c. ſeq̄nti. et no. in. c. at ſi clerici. de iudi.

Reda eſt quoddam vehiculuꝫ. adeundum et redeundm et eſt q̄tuor rotarum.

Redibitio eſt emptionis ſolutio. vt. ff. d̓ acqui. poſ. l. pomponius. §. preterea. in fi.

Redibere eſt aliquem facere rehabere iterum quod prius habuit. vt. ff. de edili. edic. et redib. act. l. redibere in prin.

Redibitoria actio. re. s̄. actio redibitoria.

Refragari eſt nocere vel impedire ſiue contradicere.

Referre quandoqꝫ idem eſt quod accuſare aliquem.

Referendarij ſunt aduocati qui referunt hominum negotia.

Regula ſm azo. ē pluriū rerū narratione facta ꝯpendioſa traditio. vel ē cōpēdioſa diffinitio rerum vniuerſitatē cōplectens. Item regula quādoqꝫ dicit͛ ſpecialis norma vel mod⁹ viuēdi monachoꝝ vel canonicoꝝ. q2 talis normā recte viuendi ꝓbet. de ſta. mo. ꝑ to. et inde dicit͛ regularis. Iteꝫ q̄n̄qꝫ regula dicit͛ ꝯſtitutio canonica. xj. di. ß veſtre indicim⁹ caritati. Itē regula ſm goff. et legiſtas eſt. q̄ rem breuiter enarrat. vt ex ea ius ſūmat͛. ß ex iure qd̓ ē regulare fiat. vt. ff. de re. iu. l. regula. nam ex regula nō fit ius ß ex iure qd̓ eſt regulare fit regula. al̓s eīn̄ dici deberet ius regularū et nō regula iuris. Et dicit͛ regula ideo. q2 recte ducit nec alioꝛſum trahit q̄ſi a rego. eo ꝙ recte regat. et debet regula fieri ſig vniuerſali vel indeffinito. Aliter in grāmatica regula ē multoꝝ ſimiliū collectō vel coniunctio. Quid ſit regula vel poteſtas eius. qs effect⁹. qd̓ officium eius. et q̄liter ꝑdit officiū ſuū. dic vt. ff. de regu. iu. l. j. c. ti. in rub. li. vj. Sed vtrum regula comprehendat in ſe excepcōnes fuerūt opi. que no. ff. e. ti. l. j. et fa. quod no. in. c. regula. iij. di. Solutio. quo ad poteſtatem verborum que in ea proferuntur vniuerſaliter vel indeſinite affirmatiue vel negatiue. tunc comp̄hendit exceptiones. al̓s nō diceretur exceptio vt omis homo currit preter equum. non eſt exceptio. quia equus non ꝯprehēdit͛ ibi. Sed quo ad materiā de qua fit mentio quo ad iuris determinationē exceptio non comprehēdit͛ ſub regula: quia contraria ratio et ius ē in exceptiōe q̄ꝫ in regula. de hoc vid̓ glo. in rub. de re. iu. li. vj. Et quod ſit officiū et p̄tas regule. an ius nouū ꝯſtituat. an antiquum recitet. datur diſtinctio ibidem. Nā doc. dicunt tres caſus vel ſpecies caſuum eſſe. quidā determinati ſunt. alij ſunt excepti a legis determinatione. et in illis regula non conſtituit ius. quia in primis inuenit iam conſtitutum. et ſecundi nō clauduntur ſub regule determinatione. tercij ſunt in quibus eſt eadem equitas que etiam ē in caſibus a iure determinantis. nec tamē reperiuntur a iure poſiti. et in illis facit regula ius propter ydemptitatem rationis. non pacientis ius ſimilium caſuum eſſe diuerſum. cui⁹ ibi datur apertior diſtinctio. aut conſtitutio iuris precedit traditionem regule. vt locum habeat diſtinctio predictorum caſuum. ß vbi non eſt conſtitutio añ regl̓e diſpoſitiōem ß inuenit͛ ſola ſimplex ēditio regule. tunc ipſa regula eſt ius.

Sed et finaliter Jo. an. dicit. q̄ ꝑ regulam non ſtatuit̄ ius ſed ex iure ſumitur regula. ⁊ ideo dicitur regula iuris quaſi ex iure ſumpta. qꝛ neceſſe eſt ius qḋ ē materia p̄cedē regule diſpoſitiōeꝫ ius enī idem ē qḋ ratio. j. di. conſuetudo. ix. di. ſana quippe. ⁊ ab exordio rōnalis creature ꝓceſſit. v. di. in prin. et hec ē vera ratio quare regule ponunt̄ in fi. decretal' et ſexti. vt oñderet̄ ius non ſumi ex regula ſed regulā ex iure. vt. ff. e. ti. l. j. vbi dicit̄ nō vt ex regula ius ſumat̄. ſ꜕ ex iure qḋ eſt regula fiat. licet alij reddāt coloratā rationē. illam ſcꝫ. q̄ vltimo dicunt̄ meli⁹ memorie ꝯmendātur. de con. di. ij. ligdo. vide etiam glo. in. c. regula. di. iij.

Regula cathoniona dicit q̄ legatū qḋ fuerat inutile ſi teſtator morit̄. licet ex interuallo moriatur non ꝯualeſcit. vt. ff. e. ti. l. j. in prin. ⁊. ff. de legi. l. cetēa. §. j. ⁊ n̄ ꝓprie dr̄ regl'a nec it̄ eas poit̄.

Regulares ſm goff. ſunt. q ad viuendū ſe regulariter aſtringunt. ſiue ſint monachi q debēt vacare diuinis. vt. C. de epiſ. ⁊ cle. l. generalit̄. §. j. ſiue ſint canonici regulares. nam idem ē iudicium de ambob⁹. vt in. c. ex ꝑte de poſtulā. ⁊ c. n̄ magno. ne cleri. vel mo. ⁊ h̄ ē verum q̄ ad reꝫ. nō quo ad regulā latiorē. vt in ti. ꝺ ſtatu. mona. vn̄ monachus dicit̄ a monos. i. vnū et ycos cuſtos vel achos. i. triſtis qꝛ ſolus debet ſtare triſtis. vt no. C. de epi. ⁊ cle. in rubro. xvj. q. j. c. placuit. ij vbi dicitur. quia mundo mortuus ē. deo autem viuit. Et interp̄tatur vn⁹ triſtis. vt. e. q. ſi cupis vbi dicitur. monachū quē ſenſeris crebro de nūmis tibi loquentem. inſtitutorem poti⁹ habeto ibi tñ excipitur elemoſina q̄ omīb⁹ ē indifferens ſed canonicus dicitur a canon. i. regula ⁊ ycos cuſtos. quia ſemper debet eſſe ſub regula q̄re dicitur regularis. nam regularis eſt qui ꝑ ꝓfeſſionem imperio p̄lati ſe ſubijcit.

Rei vendicatio ſm azo. C. e. ti. eſt actio quedā que datur ſola ratione dñij. ⁊ poſſeſſionis vel q̄ſi. vt. l. in rem. ff. de rei ven. ⁊. l. j. ⁊. ij. C. vbi i rē act. et dr̄ vel q̄ſi. ꝓpter iuriſdictōeꝫ q̄ ratione q̄ſi dominij datur. vt no. inſti. de act.

Relatio ſm ſpe. C. co. ti. eſt iudicis dubitantis de iure ad principem miſſa conſultatio. et quō debeat fieri relatio. no. C. de rela. l. j. ⁊ vtruꝫ reſpiciat ius vel factum eſt caſus in. l. quacunqꝫ. §. j. ff. de iudi.

Relegare eſt aliquē in inſulam vl' in aliū locuꝫ mittere. vt ibi ꝓpter delictum aliquod quod cōmiſit moram ad tempus faciat. ſcꝫ ꝑ quinquennium. et eſt quaſi bannire. ⁊ debet ſe in loco tali a delictis abſtinere. alioquin pena augmentat̄ vel perpetuatur. vt. ff. de pe. l. r'legati. in prin. ⁊ tacite non adimuntur bona niſi exprimantur i ſententia. vt. ff. ꝺ interdict. et relegatis. l. relegatorum. §. ad tempus. ⁊ ſi adimatur pars bonorum in ſum. C. de re. ali. cau. mor. l. ſi quis. §. ſi accipit̄. quod nō debet fieri. ſi tñ lata fuerit ſententia. vt dicta. l. relegatoꝝ. etiaꝫ ad tempus deportatus nudus exulat. vt. ff. de cap. ⁊ dimit. l. tute. §. j. ⁊ ꝺ re iudi. l. ea ſola. C. ꝺ pe. deꝑtatoꝝ

Relegatio eſt deportatio. q̄uis ꝓprie capiendo differant. quia relegatio fit ad tēpus ſed deportatio imperpetuum. vide de hoc. ff. de interdic. et rele. l. relegatorum.

Religioſi ſunt qui vitam regularem ꝓfeſſi ſunt Et large dicunt̄ religioſi. q in ꝓprijs domib⁹ religioſe viuūt. q̄uis nō ſint ꝓfeſſi. vn̄ tria ſubſtātialia vite regularis ꝓfiteri debet religioſus. ſcꝫ obediētiā. caſtitatis cuſtodiam. ⁊ ꝓprietatis abdicationē. vt. xij. q. j. non dicatis. xix. q. iij. quia ingredientibus. nec in his diſpenſanduꝫ eſt. in c. cum ad monaſterium. de ſta. mo. in fi. nam ꝓfeſſio ē ſolennis ꝓmiſſio religionis. in qua p̄dicta tria ꝯcurrūt. et religioſi ſic̄ et alij p̄lati phiſicam et leges nō legāt neqꝫ audiant. et ſi contra fecerint. ipſo iure ſunt excōicati. c nō magno. et c. ſup ſpecula. ne cle. vel mo.

Religio principaliter ordinata eſt ad opera vite ꝯtemplatiue. q̄ in oratione et in ſtudio ꝯſiſtūt et ſc̄dario eſt annexū opus manuū. ſm Jo. an. in. c. ſane. ꝺ regula. in nouella. et que religio ſit maior ſubdit ideꝫ Jo. an. dicens. oꝑtet p̄cipaliter maioritatē ordinū attendi ex ꝑte finis. ſecūdario aūt ꝓpter exercitiū. nā finem q̄rim⁹ ꝓpter ſe. et exercitiū nō ꝓpter ſe ſ꜕ ꝓpter finem. Ex q̄ ſequit̄ illā religionem maiorem q̄ eſt ordinate ad finē abſolute potiorem. vel qꝛ illud ē maius bonum ad quod ordinatur. vel quia ordinatur ad plura bona. ſi vero vtriuſqꝫ religionis ſit idem finis. attenditur preeminentia ſecundario non ſm quantitatem exercitij ſed ſm proportioneꝫ eius ad finem intentū. vn̄ beatus anthonius in collationibus patrum pretulit diſcretionem ꝑ quā quis omnia modeāt̄ in ieiunijs. vigilijs. nuditatibus. elemoſinis ⁊c̄. nā ille que ſine diſcretione fierent. facile annexū haberent deficiendi periculū. de quo in. c. non mediocriter. de cō. di. v. quia n̄ ſunt religiones priores. ideo. quia habent obſeruantias artiores. ſed ex eo quia obſeruantie ſunt ordinate cū maiori diſcretiōe ad ſuum finem. hoc declarat abbas moyſes in collatione patrum dicens. ieiunia. vigilie. meditationes ſcripturarum. nuditas ac priuatio omniuꝫ facultatum. non ſunt perfectio ſed perfectionis inſtrumenta. deſeruientia ad eſſentialia religionis. que tria ſunt vt dictum eſt nam multi philoſophi vt ſocrates ⁊c̄. diuitias contempſerunt. n̄ tñ perfecti fuerunt niſi ſecuti fuiſſent dominum. ſed eſt propriū apoſtolorum. ſm beatuꝫ Jero.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

in omelia ſuꝑ euangelio. Ecce nos reliquimus omnia.

Religioſe domus ſunt domꝰ et monaſteria xpiane fidei ⁊ alia ſimilia pia loca ad pios vſus religionis deputata. quocũqȝ nomie cenſeãtur. et ſm goff. religioſe domus dicuntur monaſteria. tẽpla. hoſpitalia. et alia loca. vt. ſ. vt in. c. de zenodochijs. eo. ti. C. de epi. et cle. in. l. orphanotrophos. ⁊. l. omia oratoria. etiã illa que aliqui ex deuotione in ꝓprijs domibus epiſcopi autoritate conſtituunt loca religioſa ſunt. vt. xlij. di. oratorium.

Religioſus locus ẽ. in quo mortuus ſepultus ẽ. vel etiã caput eius. vt. ff. de re. et ſum. fu. per totũ mortuo illato in predium ipſum religioſum cõficitur ⁊ pignori obligari ñ poteſt. C. que res pig. obli. poſ. l. j. poteſt tñ ius vel vſuſfructus talis predij pignori obligari vel vendi. vt no. ibi. ſa. l. quid ergo. §. ſed ſi mortuũ. ff. de le. j.

Remiſſio ẽ cauſe cõmiſſe ad cõmittentem facta miſſio. Item quãdoqȝ ſignificat idem qđ indulgentia ſm ſpe. et ſic ſumitur in ti. ď pe. et remiſ.

Remuneratio nõ fit ſm opera ſed quo ad intẽtiões. nam deus ñ remunerat bonũ qđ fit. ſ; bonum quod bñ fit. Ideo dicitur ꝙ deus ñ ẽ remunerator nominũ ſed aduerbioꝝ. vt de colluſi. c. j vbi. glo. neqȝ ad actus deꝰ reſpicit ſed ad cor et ad ſpõtaneas volũtates. xv. q. vj. c. j. in fi.

Renũciare ẽ remittere vel negare. R. ſ. lex aq. vñ dicit̃. libeꝝ ẽ vnicuiqȝ iuri ſuo renũciare. i. remittẽ ius ſuũ. et negare eo ſe velle vti. vt. c. ad apoſtolicã de regu. ⁊. vij. q. j. ꝗ piculoſuȝ. ď fo. ꝯpe. ſi diligenti. Nõ pt̃ tñ qs renũciare iuri ſuo cũ ex ſua renũciatiõe etiã iuri alteriꝰ ꝑiudicium generet̃. nec bis ꝑ q̃ deo ⁊ hoi obligat̃. vt votis. pollicitatõibꝰ. iuramẽtis. ꝯuẽtiõibꝰ. ꝯpromiſſis et mrĩmonio. ꝗuis iuri exigẽdi debitũ bñ renũciare poſſit. c. qdã de ꝯuerſi. ꝯiuga. Itẽ renũcians bñficio ñ põt illď repetẽ. c. ſuꝑ ſ; de renũci. niſi vi vel metu renũciauẽit tũc ipm nõ amittit. vt. c. ꝓ. pr. pal. et. c. accepta. de reſ. ſpoli. ⁊ põt qs renũciare bñficio ꝑſonali. ñ illi qđ ẽ collegio indultũ de pacto nõ facto. vt de hoc no. in. c. ſi diligenti pall̃.

Renunciatio ꝓprie eſt rei vel iuris ſpontanea refutatio. et poteſt fieri per illum ad quē; pertinet illud cui renũciat̃. al's generalit̃ renunciatõ poteſt fieri per quẽlibet de re ſua vel iure ſuo ꝓprio. vt. vij. q. j. ꝗ piculoſum. C. de pac. l. ſi quis in conſcribendo. c. ad apoſtolicam. et. c. ſi diligenti pall̃.

Repetitio capit̃ in iure ꝓ reacceptione in teſtamento vel ſubſtitutione heredum. vt dum queritur de repetitiõe emolimenti oneris. conditiõis. modi. vel alterius qualitatis. et ſignificatur eodem modo quo probabiliter ſignificari concluditur. v. g. teſtator heredem inſtituit qui legata ab eo reliquit. et vulgariteꝛ ei ſubſtituit. ibi repetitõ facta cenſetur a ſubſtituto. in. l. licȝ. ff. de le. j. ⁊ ratio ſumitur ex voluntate in ſubſtitutione. Item ibi teſtator heredeȝ inſtituit ticio et ab eo nomine ꝓprio legata reliquit. vulgariterqȝ ei ſubſtituit. ibi nõ cenſetur repetitio facta a ſubſtituto. vt. l. j. §. ad quid. ibi nominatim. ff. ad. l. falci. de hoc vide no. in. l. licet prealle. per bart. vbi multos ponit caſus.

Replicatio ſm ſpe. eo. ti. de excep. §. multuȝ. eſt exceptionis facte excluſio. et ſic eſt quedam exceptio competens actori contra exceptioneȝ rei et iſtam ſemper opponit actor. et contra replicationem actoris dat̃ duplicatõ reo. et iteꝝ ꝯ duplicatõȝ rei datur actori triplicatio. et ſic infinitum extendere licet. inſti. eo. ti. in prin. de replicatione. vide Io. an. per modum ſum. in. c. a nobis. de excep.

Repromiſſio eſt promiſſionis iam facte confirmatio. vi. ſ. ꝓmiſſio

Repreſſalia eſt poteſtas pignorandi contra quẽlibet de terra debitoris data creditori pro iniurijs et damnis. de his repreſſalijs dicit̃ de iniu. et dam. da. c. et ſi pignorationes. li. vj. vbi prohibentur extendi contra perſonas eccleſiaſticas ſub pena excõmunicationis vel interdicti. vnde breuiter repreſſalie dicuntur quando aliquis oriundus de vna terra ſpoliatur vel damnificat̃ ab alio oriundo ab alia terra. vel etiam ſi debitum non ſoluit ei. tunc ei datur poteſtas iſti ſpoliato ꝙ ei ſatiſfaciat contra quemlibet in terra illa. vnde eſt ſpoliator vl' debitor.

Repudium eſt renunciatio ab vxore miſſa marito vel econtra. quia mittens conditioni alterius petit renunciari. Item dici poteſt repudium quod ſub teſtimonio trium teſtium vel a preſenti remittitur. Etiam repudiũ ẽ reſidentium diſcordantia. Inde dicitur libellus r̃pudij ſcriptura. in qua alter alterius conditioni renunciat in libello autem repudij ſcribebantur hec verba ſcilicet. res tuas tibi habeto vl' res tuas tibi agito. nec tñ poteſt mulier mittere repudiũ niſi cauſa approbata. vt ſi forte maritus ꝓpẽ naturalẽ imbecillitatem minime coire poſſit. In libello vo diſcutiendorum ſponſaliuȝ hec verba erant in vſu. conditione non vtor. ff. de diuor. et repu. l. j. que autem ſit differentia inter diuortiũ ⁊ repium. no. ff. eo. ti. in rub.

Repudiare eſt ſpernere reſpuẽ vel dedignari.

Reputatio ſm placen. eſt compenſatio. vt. ff. de ſolu.

Res eſt verbum generale. vt. ff. ſi certum petatur. lege prima. et in re ſua quilibet eſt mode-

ratoꝛ ⁊ arbit̃. C. mãda. l. i re. mãda. ⁊. C. ḋ bis q̃ indig. l. pꝛlla. in pri. Itẽ res deterioꝛ r̃ddita ñ v idet̃. ff. comoda. l. iiij. §. j. ⁊. ff. de poſi. l. j. §. res. etiaꝫ res ſua nemini ſeruit. l. in re. ꝯmuni. ff. de ſeruitu. vꝛbi. pꝛedi.

Res iudicata ſcḋm azo. c. ti. dꝛ ſnĩa q̃ finẽ ꝯtrouerſiarũ ꝓnũciatiõe iudicis accipit. vt. ff. eo. ti. l. j. Uel ẽ qḋ ꝯdemnatiõe vel abſolutiõe cõtingit. et addũt qdaꝫ ſi nullo iuris remedio ſnĩa poſſit attemptari. aut lapſis decẽ diebꝫ poſſit refoꝛmari ſed h̃ nõ placet azo. Iteꝫ res iudicata ẽ a iudice ⁊ in iudicio ei⁹ quod deductum eſt ratiõe ꝑ eum adiudicatio. vt dicta. l. j. cũ ibi. no. nam ibi notatur qḋ res iudicata nõ ẽ ſentẽtia. ſ; id qḋ ẽ deciſum ꝓnunciatiõe iudicis. Snĩa vero eſt diſpoſitio vel ꝓnũciatio iudicis legaliter declarata. licet ĝ ibi glo. videat̃ h̃ ignoraſſe. Ex q̃ ſeq̃t̃ ꝙ interlocutoria nõ pt̃ appellari res iudicata. qꝛ nõ facit finem cõtrouerſiaꝝ. licet qñqꝫ ex interlocutoria cauſa diffiniat̃. Nec ſnĩe arbitroꝝ dicũt̃ res iudicate. qꝛ nõ imponũt finem. nã ꝑ ſolutionem pene poteſt reſiliri.

Res ꝯmunes nat̃ali iure dicunt̃. q̃ꝝ vſus oĩbꝫ animalibus ẽ ꝯmunis vt aer aqua, pꝛfluẽs ⁊ mare et eius littoꝛa ſcḋm azo. ⁊ inſti. de rerũ diuiſi. § flumina aũt. et. ff. de acqui. re. do. l. j.

Respublice dicũtur q̃ ſunt oĩm ꝑpꝛoꝝ et hoĩm tñ. vt ſunt flumia et poꝛtus. et q̃ ſunt dedicata vſibus ꝑpli vt foꝝ ſtadium.

Res ſancte dicuntur. q̃ ab omni leſione munite ſũt. vt muri et poꝛte ciuitatis. q̃ ideo ſcẽe dicunt̃ qꝛ pena ſanguis ꝯſtituta ẽ contra eos ſeu aduerſus eos q aliqd in his delinquũt violãdo vel aliud ꝯmittendo. vl' tales res trãſcẽdẽdo ſcalis admotis. vel etiã aliqd in eoꝝ leſionẽ auferendo. vel q̃libet alia ratiõe occupãdo. vt inſti. de rerũ diuiſi. §. ſi qs vero. nã ciues romanos al's q̃ꝫ per poꝛtas egredi ñ decet. cũ iſtḋ hoſtile et abbominandũ ſit. nã et remus frateꝛ romuli occiſus tradit̃ ob id qḋ muꝝ t̃nſcẽdẽ voluit. vñ lucan⁹. Fꝛno primi maduerũt ſanguĩe muri.

Res ſacre dicunt̃. q̃ rite deo ꝑ põtifices ꝯſecrate ſunt. vt edes ſacre. ⁊ alia dona pia q̃ ad diuia miſteria ꝯſeruãda dedicata ſũt. vt cruces ⁊ thuribula. q̃ etiã alienari ꝓhibent̃ excepta cã redẽptionis captiuoꝝ. vt. C. de poſtli. re. l. ab hoſtibus. et. l. fi. de hoc vide. c. j. de ping. ⁊ ibi. glo.

Res religioſe ſepulcra ſunt in qbꝫ hoĩes ſepeliunt̃. vt inſti. de re. diuiſi. §. religioſum.

Res ſoli ẽ imobilis. vt. ff. de diuerſis ⁊ tempo. ꝑſcrip. l. qbuſdam.

Res emphiteotica ẽ res emphiteotice ꝯditioni ſubiecta. ſ. illa quã eccĩa vl' aliqs dñs dño et ꝓprietate retẽta. ꝯceſſit emphiteote q̃ntũ ad ſolaꝫ poſſeſſionẽ. vñ ſi h̃ emphiteota rẽ illã ĩ aliã ꝑſo-

nam t̃nſponẽ vult. ñ pt̃ t̃dẽ cã. i. dñm t̃nſferre. eo ꝙ ipſe nec hꝫ nec hũit illud ⁊ iõ alteri dare nõ poteſt. qꝛ nemo ĩ aliũ pl⁹ iuris t̃nſferre pt̃ q̃ꝫ ipſe hꝫ. vt ĩ regula nemo pl⁹. ḋ re. iur̃. li. vj.

Reſartire ẽ reſtaurarẽ. vñ dicit̃. tu ꝯpelli dẽs mihi damnũ reſartire. i. reſtituẽ.

Reſtitutio in integꝝ regre. s̃. in integꝝ reſtitutio. et dat̃ tã eccĩe q̃ꝫ minoꝛibꝫ rõe etatis. q̃re eſt ꝑoꝛis ſtat⁹ vl' iuris reintegr̃tio. qꝛ ſuccurrit̃ ꝑ reſtitutõis auxiliũ minoꝛibꝫ. xxv. an. et etiã eccleſijs q̃ mioꝝ iure fungi cẽſent̃. ſꝫ ei eccĩa debꝫ iure mioꝛis illeſa ſeruari. vt in. c. j. e. ti. et reſtituit̃ minoꝛ vl' eccĩa ſiue ledat̃ ſiue decipiat̃ ipſe mioꝛ ſiue tutoꝛ ſiue ꝓcuratoꝛ ei⁹ vl' ſi plat⁹ ſindic⁹ vel iconom⁹ eccĩe decipiat̃. Nã delictũ ꝑſone ñ dẽt in detrimẽtũ eccĩe redũdare ĩ re. delictũ de re. iu. l. vj. et ſi reſtitutio ſit iure mioꝛis dr̃t ab ea reſtitutõe q̃ ſit iure maioꝛis. qꝛ pria dat̃ officio iudicis deficiẽte actiõe. Scḋa võ hꝫ actõeꝫ ſuo iure ſcꝫ vtilẽ officio iudicis accedẽte. vt ĩ. c. cũ veniſſet de ĩ integ̃. reſti. ĩ glo. ṽ. reſtituim⁹. Etiã reſtitutio qñqꝫ petit̃ vbi nulla poſſeſſio poteſt cẽ. vt cuꝫ petit̃ ꝯſtitutio ꝯſanguinei. c. cũ veniſſent. e. ti. in glo. ĩ. c. lr̃as. de reſti. ſpoli'.

Reſtituere in integꝝ. re. s̃. de I.

Res dicit̃ in ꝯtctu venditiõis adhuc cẽ integra qñ res ñ ẽ ĩ toto vel ꝑte tradita. et ꝑciũ ĩ toto vl' in ꝑte ñ ſolutũ. licet ꝯct⁹ ſit fact⁹. alit̃ etiã dicit̃ res integ̃ reſpectu iudicij. qñ lis nõduꝫ ſup tali re accepta ẽ videlicet añ li. ꝯteſt. vt in. c. ex inſinuatione. de ꝓcura.

Reſcriptũ ſcḋm goff. ẽ mandatũ principis qḋ ad inſtãtiã alic⁹ vl' aliq̃ꝝ ſiue ꝓꝑrio motu vel ex relatõibꝫ abſentiũ vel ex ſuggeſtiõibꝫ p̃ntiũ. vl' ad alic⁹ ꝯſultatiõeꝫ facit. vel cũ alicui vl' aliqbꝫ coꝛpoꝛi. collegio vniuerſitati vel ciuitati aliqd mãdatur vl' indulget̃. talia eñ ius faciũt. nõ generale ſed ſpeciale in negocijs et inter ꝑſonas. in quibus et inteꝛ quas ꝓmulgata ſunt. vt. C. de legi. et conſti. l. ij. Et no. ꝙ reſcriptum capit̃ tripliciteꝛ. Primo generaliter. et ſic quelibet ſcriptura continẽs aliquam diſpoſitionem ſuperioris dicitur reſcriptum. et ſic idem eſt quod ſcriptum. ⁊ ſcḋm hoc ſi papa reſpondeat etiã de iure dicitur reſcriptum. Secundo minus generalit̃ vt concernit ti. de reſcriptis. et ſic eſt ſcriptuꝫ ſuper negocio vel negocijs particularibus alicui⁹ vel aliquorum. ſiue ſingulorum ſiue vniuerſitatis ſiue motu proprio ſiue ad inſtantiam ſiue cauſa cognita ſiue non cognita. a ſuperioꝛe emanans. ſiue aliquid iuris tribuat ſiue tribuat ſolum exercitium iuris alicui competentis. et ita comprehendit reſcriptum ad lites. de quo de reſcrip. in. c. j. et. ij. ſi autem ſuper litteris plerumqꝫ ſimilibꝫ. et dicitur reſcriptuꝫ ad beneficia de

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK Baden-Württemberg

quo.co.ti.c.ad audiẽtiaʒ.ij.c.eã te.c.litteris.c.
mandatum ⁊c.et etiam priuilegium. vt.c.ti.c.
qui ordinem.vt no.fran.ꝺ ʒab.in.c. ſuper lr̃is.
preall.et comprehendit.etiam annotationem ⁊
pragmaticã ſanrioneʒ.Tercio capit̃ ſpecialiter
et ſtricte.ꝓ ſcriptura cõtinente diſpoſitionem ꝑ
quã dat̃ iudex.nec aliquid aliud cõcedit̃ niſi co
ram illo iudice ius tibi competens cõſequaris.
et hoc dicitur reſcriptũ ad lites.quod datur ali
cui ad cõfirmatiõeʒ ſui iuris.de quo in.c.ſuper
lr̃is.e.ti. et ſic ẽ ſpecies diſtincta a p̃uilegio qꝺ
cõcedit aliqꝺ ius ꝑticulare cõtra ius cõmune.
et a reſcripto ad bñficia. quod magis ꝓprie cõ
paratur priuilegio.ꝺ.gratia. Iure ſcripto ali
cui cõceſſo cauetur ꝙ iudicẽ adire poteſt.Ex hiſ
verbis nõ imponit̃ neceſſitas iudici ſuſcipiẽde
cognitionis.vt.l.ſepe.ff.de offi.preſi.ratõ.qa
verba iſta ſignificãt ĩ poteſtate eius eſſe cui con
cedit iudicem adire.nõ aũt ĩ neceſſitate iudicis
cognoſcere.ſilr ĩ reſcripto cauetur ꝙ adire dẽs
iudicem.vt no.in.l.ſepe preal.qꝛ ꝺ iure cõmuni
nõ imponit̃ alicui neceſſitas agendi.nec illa ꝟ
ba ſignificãt neceſſitatẽ imponi iudici ſuſcipien
de ꝯgnitiõis.Item princeps alicui cõcedit iudi
cem extraordinariũ.qꝛ iſte cui ꝯcedit̃ aſſerebat
ordiariũ ſuſpectũ vel impeditũ multis negocijs
ſiue inuitũ.et ſic intelligit̃ obtinere cõceſſioneʒ
ſi p̃ces veritati innitantur.vt.l.fi.C.ꝺ diuerſis
reſcrip.ratio.qꝛ ꝯcedit̃ tanꝙ ex vera cauſa.igi
tur ſi nõ ẽ vera.nõ ꝯceditur.ex q̃ patet.ꝙ ſi ꝯce
ditur illo expreſſo mendacit̃ vel ꝑ ignorãtiam q̃
ñ expſſo.vl' tacito illo q̃ expreſſo nõ ꝯcederet̃.tũc
nõ cẽſetur cõceſſuʒ.de h̃ vi.c.ſup litteris.e.ti.Itẽ
vbi pñceps ꝯcedit alicui ꝙ poſſit vti frui rebus
ſuis.nõ valet.l.vnica de theſauris.li.x.rõ.quia
nil poteſt operari.eo ꝙ illud qꝺ ꝯcedit̃ iure cõ
muni habet̃.nã fruſtra p̃cibus impetratur qꝺ
iure ꝯñi ꝯcedit̃.l.vnica pal.et.ff.de mio.l.ĩ cau
ſe.ij.l.cũ ſup.C.de rei ven.et p̃dicta vera ſunt ꝺ
vnico ꝯſcripto.ſi vero plura ſunt ꝯ̃ria vel diuer
ſa.ſiue vnũ alteri derogãs vel vtrũqʒ valet vl' al
terum tñ.ꝺ.gratia.quidã impetrauit gratiam
ad beneficia vnius collatõis.impetrat.ſcꝺo ali
am ad beneficia alterius collationis.ſi ſcꝺm fa
cit mentionẽ de primo valet vtrũqʒ.vt.c.in no
ſtra.de reſcrip.et reſcriptũ in eccleſiaſticis põt
cõcedere papa.et in ſecularibꝰ imꝑator.Un de
etiam reſcriptum dicit̃ qꝺ imꝑator vl' alẽ p̃cibꝰ
et ſupplicationibꝰ alicuius reſpõdens reſcribit.
ei fieri vel nõ fieri debere qꝺ poſtulat.Et no.ꝙ
in reſcripto ſemꝑ intelligi debet ſi preces verita
ti innitant̃.et ſi ita eſt.c.ij.co.ti.in tex.et in glo.
et quando ponitur ibi hec clauſula.ſi ita eſt.dʒ
referri ad omnia precedentia ſm ber.in.c.olim
co.ti.ponuntur tñ ibi opi.in glo.Item hec clau
ſula.Et quidã alij talis dyoceſ.nõ extendit ſe
ad alios de ciuitate.niſi dicatur.et quidam alij
de ciuitate et dyoceſi.ſecus ſi dicẽtur talis epa
tus.vt in.c.rudolfus.co.ti.in glo.Itẽ hec clau
ſula ſi ꝓ alio nõ ſcripſerimꝰ.ſemꝑ debet intelli
gi in reſcripto quãdo papa ſcribit ꝙ prouideat̃
alicui de bñficio in eccia aliqua.etiam ſi nõ ap
ponat̃.ſi vero papa velit alicui facere gratiã ple
nam.tunc ſcribat nõ obſtante ꝙ al's diximus
ſcripta noſtra.c.mãdatũ.e.ti.in glo.Iteʒ ꝑ hãc
clauſulam generalem.quidam alij ñ ponũt plu
res q̃ q̃tuor citari.quoꝝ etiã nomina debent in
p̃mo citatorio nomiari vel exprimi.in.c.cũ ml'
tis.e.ti.li.vj.in tex.et in glo.olim trahebantur
xl.ar.de teſti.cum cauſam.et.c.ſignificauerunt
de cle.ex.in.c.latores.⁊ ratio q̃re reſtricta ſit ci
tatio ad quatuor eſt arbitraria.l.nõ omnium.
ff.de le.potuit eñ plus vel minus reſtringi.vel
redde rationem ſimilitudinariam quam habes
de ꝯſan.et af.c.nõ debet.tñ ſm ber.ſup indiuiſi
bili ſcilicet iudicio ꝯmuni diuidũdo familieher
ciſcũde.pñt ꝑ generalẽ clauſulam vltra quatu
or reuocari ad iudiciũ.Itẽ oẽs vltra illos qua
tuor q ius hñt in re.pñt agere vel defendere ꝓ
iure ſuo corã illo iudice.ar.de re iuꝺ.cũ ſuper.
ꝺ off.dele.ſup eo.de elect.c.j.idẽ hoſ.et archi.h̃
pone.q̃tuor expſſit poſtea aliũ ꝯuenit nihil exci
pit̃.an valeat iudiciũ:vide ibidẽ in glo.Item in
reſcriptis debet ſeruari ordo ſcripture.c.cũ dile
cta.co.ti.in glo.ꝺ.trãſponẽtes.et Io.an.ſup h̃
plures alias ſentẽtias infert.de h̃ vide de elec.c.
generali.li.vj.et tãdem dicit.ꝙ maſculinũ ſub
iectũ a canone ꝯp̃hendat feminas.qꝺ ꝓbat̃.xvij
q.iiij.ſi quis ſuadente.iuncto.c.mlieres.ꝺ ſen.
ex.qꝺ ẽ veꝝ niſi eadẽ ꝯſtitutiõe femina excipia
tur.vide.c.indẽnitatibꝰ.§.h̃ eas.de elec.li.vj.
Reſidere in eccia ſm goff.eſt in eccleſia deſerui
re bñficiũ et eccie curã hr̃e.c.ꝯquerente.de cle.ñ
reſi.paꝝ eñ ẽ reſidere niſi reſidens curam habe
at eccleſie in qua bñficium habet vel pſonatum
vt in.c.qꝛ nõnulli.de cleri.ñ reſi.Debet aũt reſi
dere ꝑ ſeipm nõ ꝑ vicariũ.c.qꝛ nõ alle.Nam per
vicariũ deſeruire nõ licet niſi in caſibus.vt cuʒ
ex indulgentia ſpeciali cõpetit alicui nõ reſide
re.vel cũ cõſuetudo excuſat nõ reſidentem.vl' cũ
eccleſia dependet ex p̃benda.vel cum pſona ſine
culpa ſua incidit debilitatem deformitatem vel
morbum.vt ꝑ ſe deſeruire nõ poſſit.vel cum ne
ceſſaria ꝓfectio imminet.vel etiam voluntaria
vtilis tamẽ et honeſta.vt ſtudioꝝ vel ꝑegrinati
onis cauſa.cũ licẽtia tñ prelati et capituli.vel ꝺ
conſenſu.vt no.goff.in ſum.ꝺ off.vica.§.nũc vi
dendum.Sunt ergo clerici nõ reſidẽtes.qui in
eccleſijs in quibus intitulati ſunt.nõ faciunt re
ſidentiam et ſi pſonaliter reſident nõ tñ deſerui

unt beneficium nec eccleſie curam habent. et q̄ꝫ
uis vicarius nō det vicarium. c. clericos. de off.
vica. cuꝫ illd̾ ſit ſatis abſonū ꝛ abſurdū: tn̄ Jo.
an. in cle. vnica. de off. vica. in glo. ſup ver. ſac
dotiū putat cōtrariū. p. c. cū ex eo. de elec. li. vj.
vbi epi generaliter cū his qui obtinent eccleſias
diſpenſant. et vbi ratio cōmunis: ibi ideꝫ ius. c.
tranſlato. de ꝯſti. et ſic cū p ſeptenniū diſpenſat̄
cum vicario. vicarius nō dat vicariū ſed epus
diſpanſans dat eum. ſm Jo. an. ibidem.

Reſponſa prudentum ſunt. q̄ iuriſconſulti rn̄de
re dicūt̄ ꝯſulentibus. c. ꝯſtat. et. c. rn̄ſa. di. ij. vn
d̾ etiam rn̄ſa pauli dicta ſunt. fuerūt eīm quidaꝫ
prudentes et arbitri eq̄tatis. qui iſtitutiōes iu
ris ciuilis ediderūt. quibꝫ diſſidentiū lites et cō
tentōes ſopirent̄. ſm Iſi. li. v. ethi.

Reus eſt q defendit et ꝓpulſat actiōeꝫ vel accu
ſationem. nō a reatu dictus ſꝫ a re q̄ petit̄ ab eo
pſtāda. vl' ſup q̄ ipſe impetit̄. qꝛ q̄uis ꝯſci⁹ ſcele
ris ñ ſit. re⁹ tn̄ dicit̄ q̄diu in iudiciū pro re aliq̄
petit̄. vt in. c. forus. de v̄. ſig. ad fi. xv. q. iij. c. vlt.
iij. q. xj. c. ñ eſt. etiā q̄nq̄ꝫ reus a reatu dicit̄. ille
videlicet q ꝯuincit̄ crimínoſus. c. j. de re iud. li.
vj. vl' ſic reus ē ille q neceſſario ſe hꝫ defēdere. c.
dilecti filij. de excep. et ſic dicit̄ a re quā ipſe defē
dit. c. forus pall'.

Reus ꝓmittendi dicitur ille q ſtipulatur. ꝛ dici
tur a re vel firmitate. qꝛ firmiter et oīno vex eſt
cū ſtipulatū vel obligatū. nā reus ſignificat fir
mitatem vt dicit virgilius et azo. C. de duo. re.
ſtipulā. in ſum.

Reuocare domū eſt allegare et dicē ſe non poſſe
ꝯpelli eo loco q̄ ꝯuenit̄ ad litem ſuſcipiendaꝫ. ſꝫ
remitti ad locū in q̄ domiciliū habꝫ. Inde dicūt
legatos q romā mittunt̄ nō debē cōueniri ipſis
inuitis ſed hn̄t ius reuōndi domū. d̾ ſ vi. c. fi. d̾
fo. ꝯpe.

¶ Rigor iuris obſeruād⁹ ē i duobꝫ caſibꝫ. ſcꝫ cū
ꝓpl's inde ſcād alizat⁹ ē. c. cū teneamur. d̾ prebē.
c. cū nobis. de pſcrip. Scd̾o qn̄ multis graſſan
tibꝫ opus ē. c. vt clericoꝝ. de vi. et ho. cle. Et no.
q̄ rigor iuris q̄nq̄ꝫ ponit̄ ꝓ ſolennitate et ordine
iuris cois hito reſpectu ad reſcriptū pape. c. ſu
per lr̄is. de reſcrip. Scd̾o ponitur ꝓ auſteritate
ꝯria diſpoſitioni et miſericordie. et ad alioruꝫ
terrorē inducta. tercio ꝓ ſtricto ordine iuris cō
munis ꝛ ſic ſumit̄ in. c. ſi clericus. de fo. ꝯ. ꝛ no.
glo. in. c. ꝯſtitueret̄. l. di.

¶ Rodes inſula eſt i qua antiquitus vſus mer
catorū fuit. et inde dicuntur leges rody c. vt no.
ff. ad. l. rody. de iac.

Rodius eſt genus piſcis c⁹ ſanguis valet ad ti
gendum veſtes. vt. C. de veſti. ole. et au. li. xj.

Rogo capit̄ q̄nq̄ꝫ ꝓ pcipio. xj. q. iij. rogo. q̄uis
q exortat̄ mandatoris opera nō fungatur. ff. de
his qui no. in fa. l. ob hec verba.

Rogus vi. xxiij. q. vij. ꝯuenior ſuper d̾bo buſto
vbi glo. q̄ buſtum dicitur cum res eſt exuſta. ro
gus cū comburitur. pira eſt cōgeries lignoꝝ ad
cōburendū ibi vide Archi.

Roma eſt cōmunis patria. l. roma. ff. ad muni
cipa. ꝛ i. c. expoſuit. d̾ dila. ſm Inno. ꝛ. c. vl. d̾
fo. ꝯpe. vbi dicitur roma mater et magiſtra om
nium eccleſiaꝝ. c. baſilicas de ꝯſe. di. j. ꝛ q̄ dici
tur vbi papa ibi roma. ſm Inno. in. c. ego. ij. de
iureiur. dicit ludo. de. ro. ꝓ hoc nō eſſe in mūdo
aliquem tertum. licet multi multos allegēt. ꝛ d̾
preeminentijs pape vide per bal. in. l. reſcripta.
C. de pci. impa. offe. bene dicit glo. roma caput
auaricie. cunctos pueros dolicapaces generat.
vt in. l. ſequitur dicere. ff. de vſucapi. glo. ſup v̄.
animū poſſidendi.

Roſtrum dicitur forus cauſaꝝ vbi cauſe tenen
tur vel tractantur.

¶ Rudera ſunt ea que eijciuntur de menibꝫ di
ſcuſſis vel a domo mundata cū ſcobis. vt fragmē
ta lapidū vel demolimenta cementoruꝫ vl' folia
fauille. pulueres.

Rumor ſm ſpe. de notorio crimine eſt particu
laris aſſertio vel inſinuatio ex ſola ſuſpitione et
in certo autore ꝓueniens. c. ſup eo qui cog. con
ſā. vx. ſue. ꝛ hic minus ꝓbat q̄ fama. quia fama
eſt cōmunis aſſertio. rumor vero cuꝫ pauci ali
quid tn̄ non publice dicūt. et ideo non probat
ſed ſolum ſuſpitionem et preſumptionem indu
cit.

Ruſticani ꝛ ruſtici ſunt idem. C. de ruſti. li. xj.
et ruſticitati parcendum ē. C. d̾ teſta. l. fi. in pri.
et. l. ex q̄cūq̄ꝫ. ff. ſi quis inius vo. nō ie. Et dixit
do. catho circa. l. pall'. q̄ ꝯſuetudo ruſticorū eſt
vt nō eq̄tēt. q̄ expenſe in factis alicui⁹ ꝓ eq̄tatu
nō debēt eis refici. vt eſt glo. in. l. idem. §. idem
labeo. §. mandati. Item in. l. ſeruus. ij. de le. iij
vbi glo. q̄ ruſtici non vtūt̄ panibꝫ albis ſed groſ
ſo et alleis caſeo et cepis et fabis. et nō pullis vl'
alijs cibarijs delicatis ſm accur. ibidem. C. de
epiſco. audi. l. iudices.

Ruſtica predia. re. ſ. predia.

Rura ceſa ſunt que ceduntur vel eruūtur. ff. de
ac. ep. l. ſi fundus. §. ſi rupta.

Rurſus. i. iteꝝ vel q̄tienſcūq̄ꝫ et ſigficat ꝓut ſi
gnificatum ꝓpriū vel aliud mediū ſigficare de
clarat. v̄. gratia. teſtator reliquit alicui de cē. ꝛ ſi
ꝑdiderit rurſus ei reliquit. dicit ter. q̄ nō ampli
us q̄ ſemel poſtq̄ perdiderit eſt iuuand⁹. Et ſic
dictio rurſus aliquando verificatur in vna vi
ce. l. fideicōmiſſa. §. ſi quis. ff. de le. iij. ratio. qa
niſi ſic ſignificaret. heres grauaretur ſepius no
uam quantitatem preſtando. qd̾ nō ē veriſimile
teſtatorem voluiſſe ꝛc̄. et tantū de R.